

עליזה דובובסקי – סיפור חיים / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי בשם מוניקה הירש בברלין בשנת 1922.

היה לי אח, מבוגר ממני בחמש שנים.

לאבי היה מפעל לעניבות מוצלח מאד.

אמי עבדה אתו. ב-1918 הם התחתנו.

בשנת 1932 אבי ביקר בפלסטינה לחודש ימים,

התלהב ביותר ושב לברלין.

אבי מכר את המפעל ובמרץ 1933 עזבנו את ברלין עם משפחה

יהודית נוספת, שכנינו, והגענו לאיטליה.

משם, כעבור שישה שבועות, קבלתנו סרטיפיקט

ועלינו לארץ ב-19.5.1933 והגענו לחיפה.

אבי שינה את שמי לעליזה. למדתי בבית הספר הריאלי.

בהתחלה לא ידעתי עברית ולמדתי בחופש הגדול.

נכנסתי לכיתה ג' ולמדתי בריאלי עד כיתה י'.

בעת המלחמה עברנו לתל-אביב, שם גרנו כשבע שנים עד לנישואי עם גרשון ב-1948.

עבדתי בחנויות שעונים וגרשון עבד ב"אגד".

עם פרוץ מלחמת השחרור, גרשון התגייס לצבא, לחיל ההספקה, ואני התגייסתי לחיל האוויר.

כשהשתחררנו מהצבא עברנו לחיפה, לרחוב קדרון, שם גרנו 14 שנים. נולד לנו בן בשם יורם,

גם הוא למד בריאלי. אחר כך עברנו לרחוב מעברות.

בעלי פרש ב-1972 ועבד כמתנדב בעבודות רבות מחוץ ל"אגד". אני לא עבדתי.

בני התגייס למודיעין, שרת בצה"ל בארץ ובחו"ל כ-25 שנים. הוא למד באוניברסיטה

ועשה דוקטורט בייעוץ ארגוני.

לאחד מנכדיי יש חוות סוסים ביישוב אודים והשני עובד עם סטודנטים.

הגענו לפסגת אחוזה ביחד וכעבור שלושה חודשים בעלי נפטר.

אני פעילה מאד בפסגת אחוזה. חמש שנים הייתי בוועד, משתתפת במקהלה, בחוג לתיאטרון

ומתעמלת הרבה. אני מאד מרוצה.